

เหากัดของนกอีกอ้อมใหญ่จากเขตห้ามล่าสัตว์ป่าเกาะลิบง จังหวัดตรัง

Chewing Lice of Eurasian Curlews (*Numenius arquata*) from the Li Bong Island Non-hunting Area, Trang Province

บุรินทร์ นิมสุพรรณ¹, ไชยยันต์ เกษรดอร์กบัว², เกษตร สุเตชะ³
นงนุช ภิญโญภาณุวัฒน์¹ และดวงรัตน์ พธีเยียง⁴
Burin Nimsuphan¹, Chaiyan Kasorndorkbua², Kaset Sutasha³,
Nongnuch Pinyopanuwat¹ and Duangrat Pothieng⁴

ABSTRACT

Flocks of Eurasian Curlew (*Numenius arquata*), a migrating shorebird species in Thailand at the Li Bong Island Non-hunting Area, Trang province were trapped using cannon nets for avian influenza and ornithological survey. Ectoparasites were found on the body of these birds specifically at eyelid, nasal cavity, beak, wing, and neck. The ectoparasites were collected randomly for parasitological identification. Only one species of chewing lice in suborder Ischnocera, *Cummingsiella ovalis* (Scopoli, 1763) was identified by microscopic examination. To the authors' knowledge, this is the first report of *C. ovalis* collected from Eurasian Curlews in Thailand.

Key words: *Cummingsiella ovalis*, chewing lice, Eurasian Curlew, Li Bong Island

¹ ภาควิชาปรสิตวิทยา คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรุงเทพฯ 10900
Department of Parasitology, Faculty of Veterinary Medicine, Kasetsart University, Bangkok, 10900

² ภาควิชาพยาธิวิทยา คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรุงเทพฯ 10900
Department of Pathology, Faculty of Veterinary Medicine, Kasetsart University, Bangkok, 10900

³ โรงพยาบาลลัษณะ คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรุงเทพฯ 10900
Kasetsart University Veterinary Teaching Hospital, Bang Khen Campus, Bangkok, 10900

⁴ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช กรุงเทพฯ 10900
National Parks, Wildlife and Plant Conservation Department, Bangkok, 10900

บทคัดย่อ

จากการดักจับนกอีก็อยู่ใหญ่ (Eurasian Curlew) ที่อพยพเข้ามาอาศัยอยู่ ณ เขตห้ามล่าสัตว์ป่าเกาะลิบง จังหวัดตรัง ด้วยวิธียิงปืนตามข่าวเพื่อตรวจใช้วัดนกและบันทึกข้อมูลชีวิสัณฐาน พนประสิตภายนอกอาศัยอยู่บนตัวนกอีก็อยู่ใหญ่ โดยเฉพาะที่บริเวณรอบตา ในรูจมูก จอยปาก ปีก และคอ ได้ทำการสุ่มเก็บประสิตดังกล่าวเพื่อตรวจแยกชนิด ผลการตรวจแยกชนิดพบว่าเป็นเหากัดในอันดับย่อย *Ischnocera* ชนิด *Cummingsiella ovalis* (Scopoli, 1763) รายงานนี้เป็นการรายงานครั้งแรกของการพบ *C. ovalis* ในนกอีก็อยู่ใหญ่ในประเทศไทย

คำสำคัญ: *Cummingsiella ovalis* เหากัด นกอีก็อยู่ใหญ่ เกาะลิบง

คำนำ

นกอีก็อยู่ในประเทศไทยมี 4 ชนิด คือ นกอีก็อยู่จิ๋ว (Little Curlew, *Numenius minutus*) นกอีก็อยู่เล็ก (Whimbrel, *Numenius phaeopus*) นกอีก็อยู่ตะโพกสิน้ำตາล (Far Eastern Curlew, *Numenius madagascariensis*) และนกอีก็อยู่ใหญ่ (Eurasian Curlew) โดยนกอีก็อยู่ใหญ่และนกอีก็อยู่เล็กเป็นชนิดที่มีรายงานพบได้บ่อยกว่าชนิดอื่น (Lekagul and Round, 1991) นกอีก็อยู่ใหญ่มีชื่อวิทยาศาสตร์ว่า *Numenius arquata* (Linnaeus, 1758) เป็นนกชายเลนขนาดใหญ่ ลำตัวยาว 50 - 57 ซม. ในช่วงฤดูหนาวใช้อาศัยอยู่ที่แอบซีกโลกาเนื้อของทวีปแอเชียและยุโรป และเมื่อเริ่มเข้าสู่ฤดูหนาวจะบินอพยพลงมาทางใต้ เข้ามาอาศัยอยู่ตามชายฝั่งทะเลของทวีปยุโรป เอเชีย และแอฟริกา

ในประเทศไทยพบได้ระหว่างเดือนกันยายนถึงเมษายน ตามชายฝั่งทะเลทั้งหาดทรายและหาดโคลนแบบภาคกลาง เช่น สถานตากอากาศบางปู รวมทั้งปากแม่น้ำ และหมู่เกาะในภาคใต้ เช่น เกาะลิบง จังหวัดตรัง เป็นจุดที่นกอีก็อยู่ใหญ่เข้ามาอาศัยอยู่ในประเทศไทยเฉพาะฤดูหนาวซึ่งไม่ได้เป็นปกประจำถิ่น ข้อมูลทางชีวิทยาร่วมทั้งข้อมูลเกี่ยวกับสุขภาพของนกจึงมีอยู่อย่างจำกัด เหากัดเป็นประสิตภายนอกที่พบได้บ่อยที่สุดในนกต่างๆ โดยอาศัยอยู่บนลำตัว ดำรงชีวิตด้วยการกินเศษผิวนัง ขน และสารคัดหลั่งจากผิวนัง (Roberts and Janovy, 2000; Samour, 2008) และยังกินเลือดเป็นอาหารในกรณีที่มีเลือดอยู่บนผิวนัง เช่น การกินผิวนังจนเกิดเลือดออกนอกจากนี้เหบางชนิดสามารถเป็นพาหะนำโรคหรือพยาธิ *filaria* มาสู่สัตว์ได้ (Roberts and Janovy, 2000) ดังนั้นเหงาจึงเป็นตัวพาหะในการนำโรคจากสัตว์สู่สัตว์ด้วยกันเอง การศึกษาครั้งนี้เป็นรายงานเบื้องต้นของชนิดเหงาที่อาศัยอยู่ในนกอีก็อยู่ใหญ่ที่เขตห้ามล่าสัตว์ป่าเกาะลิบง เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการศึกษาต่อไปในอนาคต

อุปกรณ์และวิธีการ

นกอีก็อยู่ใหญ่ถูกดักจับด้วยวิธียิงปืนตามข่าว (cannon net) เพื่อใส่ห่วงขาประจำตัว ตรวจให้เจ้าหน้าที่วัดนก และบันทึกข้อมูลชีวิสัณฐาน ณ เขตห้ามล่าสัตว์ป่าเกาะลิบง จังหวัดตรัง ในเดือนมีนาคม พ.ศ. 2552 จากการตรวจร่างกายทั่วไปพบประสิตภายนอกตามขานโดยเฉพาะที่บริเวณรอบตา ในรูจมูก จอยปาก ปีกและคอ ได้ทำการสุ่มเก็บประสิตดังกล่าวจำนวน 10 ตัวโดยเก็บรักษาไว้ใน 70 % ethanol และนำส่งตรวจเพื่อแยกชนิดที่ภาค

วิชาปรสิตวิทยา คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เน่าถูกทำให้ใส่ด้วยสารละลาย 5% potassium hydroxide แล้วทำเป็นสไลด์ถาวรโดยการ mount ด้วย Permount® เพื่อทำการจำแนกชนิดต่อไป

ผล

เหาทั้งหมดถูกจำแนกกลุ่มของเหาได้เป็นชนิดเหากัด (chewing lice) ในอันดับ Phthiraptera อันดับย่อย Ischnocera วงศ์ Philopteridae ชนิด *Cummingsiella ovalis* (Scopoli, 1763) โดยลักษณะที่สำคัญของ *C. ovalis* ที่ตรวจพบได้มีดังนี้ เป็นเหากัดที่มีสีน้ำตาลแดง (rufous-brown lice) ลำตัวรูปไข่หนา แข็งแรง (รูปที่ 1) โดยมีขนาดลำตัวในส่วนต่างๆ ของเหาแสดงในตารางที่ 1 ส่วนหัวมีขนาดใหญ่แต่มีความยาวไม่มากนัก ด้านข้างของหัวมีขนาดซึ่งประกอบด้วยปล้องหนวดจำนวน 5 ปล้อง ลักษณะเป็นแบบ filiform antennae หนวดปล้องที่ 2 มีความยาวมากกว่าหนวดปล้องที่ 3-5 เส้น

ขนาดยืนตัวออกมายาวจากด้านข้างของหัวอย่างชัดเจน โดยที่หนวดมีความยาวน้อยกว่าความยาวส่วนหัว และหนวดไม่มีลักษณะ sexual dimorphism บริเวณด้านท้ายของหัวพบขนแข็งขนาดใหญ่ (setae) จำนวน 2 เส้น ออกมายาวจากบริเวณ temple ของหัว (รูปที่ 2) ส่วนอก (thorax) แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ prothorax และ pterothorax โดย

รูปที่ 1 แสดงระเบียบตัวเต็มวัยเพศเมียของ *C. ovalis* ในช่องท้องพับเศษขึ้นของนกที่ถูกกินอยู่ภายใน midgut (ลูกศร)

ตารางที่ 1 แสดงขนาดลำตัวส่วนต่างๆ ของ *C. ovalis* ตัวเต็มวัย เพศเมีย จำนวน 7 ตัว ความกว้างของหัวอกและห้องวัดจากส่วนที่กว้างที่สุดของแต่ละส่วน (วัดจาก mounted specimens)

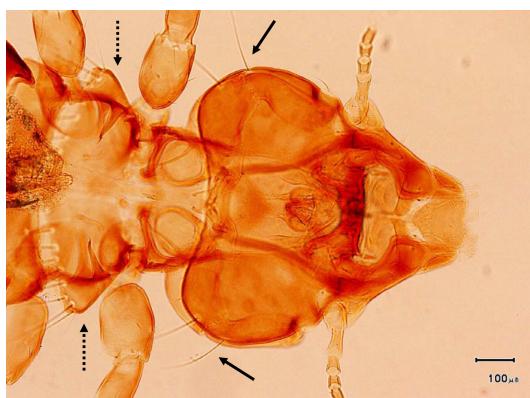
ตัวอย่าง	ขนาดของลำตัว (μm)								
	หัว	CL	CW	TL	PrW	PtW	AL	AW	Tot. L
ตัวที่ 1	695.2	748.2	431.2	365.2	660	1,474	990	2,596	
ตัวที่ 2	704	721.6	435.6	391.6	668	1,426	994.4	2,566	
ตัวที่ 3	699.6	748	448.8	400.4	690.8	1,492	1,008	2,640	
ตัวที่ 4	699.2	739.2	435.6	413.6	712.8	1,549	1,003	2,684	
ตัวที่ 5	646.8	677.6	488.6	409.2	642.5	1,362	932.8	2,497	
ตัวที่ 6	638	664.4	448.6	365.7	602.8	1,192	888.8	2,278	
ตัวที่ 7	655.6	695.2	484.1	347.6	648.8	1,434	1,003	2,574	
ค่าเฉลี่ย	676.9±28.7	713.4±34.5	453.2±23.6	384.7±25.3	660.8±35.3	1,418.4±115.6	974.2±45.5	2,547.8±132.7	

Note: CL = cephalic length, CW = cephalic width, TL = thoracic length, PrW = prothoracic width, PtW = pterothoracic width, AL = abdominal length, AW = abdominal width, Tot. L = total length

pterothorax มีความกว้างมากกว่าความยาว ขอบด้านข้างของปล้องมีความหนาและถ่างทางด้านข้างมีทิศทางออกจากอก จึงทำให้ขอบด้านข้างทำเป็นมุมแหลมกับปล้อง (รูปที่ 1 และ 2) บริเวณตรงกลางของขอบทางด้านท้ายของปล้องมีลักษณะเป็นติ่งยื่นเข้าไปทางปล้องห้องปล้องแรก ส่วนห้อง (abdomen) ประกอบด้วย 8 ปล้อง มีลักษณะเป็นปล้องห้องที่กว้าง โดยปล้องห้องที่ 4 มีความกว้างมากที่สุด พบรับ abdominal spiracles จำนวน 6 คู่ที่ปล้อง 2-7 ภายในช่องห้องของเหาบางตัวพบเศษไข่ของนกที่ถูกกินอยู่ภายใน midgut (รูปที่ 1)

วิจารณ์

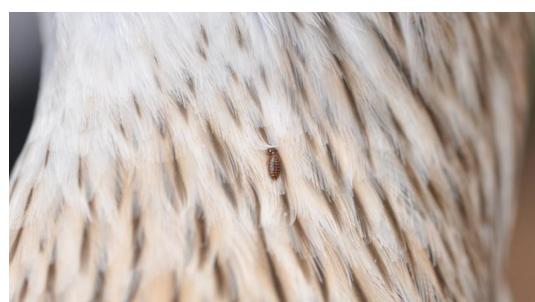
เหากัดส่วนใหญ่เป็นปรสิตภายนอกในสัตว์ปีก เช่น กลุ่ม passerines, psittacines, raptors และ poultry (Samour, 2008) ในรายงานครั้งนี้พบรับ *C. ovalis*

รูปที่ 2 แสดงภาพขยายของ setae จำนวน 2 เส้น บริเวณ temporal area ของส่วนหัว (ถูกศรทีบ) และขอบด้านข้างของ pterothorax ซึ่งมีความหนาและถ่างของทางด้านข้าง (ถูกศรประ)

ที่บริเวณรอบตา ในรูปนี้ จอยปาก ปีกและคอ จำนวนมาก (รูปที่ 3) เหากัดชนิดนี้มีชื่อพ้อง (synonym) คือ *Nirmus pseudonirmus* Nitzsch (Clay and Hopkins, 1951) เนื่องจากเป็นเหากัดในกลุ่ม *Ischnocerus* โดยเหากัดในกลุ่มนี้มีความจำเพาะในการอาศัยอยู่ร่วมกับชนิดของนกอย่างมากเมื่อเทียบกับเหากัดในกลุ่ม *Amblycerus* ที่มีความจำเพาะกับชนิดนกน้อยกว่า โดยชนิดของเหากัดถูกจำกัดด้วยลักษณะของอาหารที่เหากัดที่พบอยู่บนตัวสัตว์ นอกจากนี้เหากัดในกลุ่ม *Ischnocerus* ยังมีตำแหน่งอาศัยเฉพาะที่บนตัวสัตว์ปีกอีกด้วย (Roberts and Janovy, 2000) มีรายงานการพบ *C. ovalis* ในนกอีกอย่างใหญ่ในประเทศญี่ปุ่นและ British Isles (Clay and Hopkins, 1951) หมู่เกาะ Faroe ประเทศนิวซีแลนด์ (Palma and Jensen, 2005) ขนาดเฉลี่ยของส่วนต่างๆ ของลำตัวเหาในรายงานครั้งนี้พบว่ามีขนาดใกล้เคียงกับที่ Clay and Hopkins, 1951 รายงานไว้ ส่วนรายงานการพบเหากัดในสกุล *Cummingsiella* ในนกอีกอยู่ชนิดอื่นนับว่าเป็นเหากัดต่างชนิดกัน เช่น *C. longistricola* ถูกพบใน Long-billed Curlew ที่ New Mexico (Butler and Pfaffenberger, 1981)

เนื่องจากหมู่เกาะลิบงเป็นเขตห้ามล่าสัตว์

รูปที่ 3 แสดงตัวตีมวัยของ *C. ovalis* ที่เกาะอยู่บนขนบริเวณคอของนกอีกอย่างใหญ่

ป่า โดยมีนกอพยพมาอาศัยอยู่จำนวนมากและไม่ถูกรบกวนจากมนุษย์ การที่นกอีกออยให้ภูมิภาคอยู่รวมกันทำให้โอกาสติดปรสิตภายนอกในนกชนิดเดียวกันหรือแม้กระทั่งระหว่างนกอีกออยต่างชนิดกันเกิดขึ้นได้ ถึงแม้ว่าเหากัดไม่ได้ทำอันตรายร้ายแรงถึงชีวิตต่อตัวนกแต่ก่อให้เกิดความชำรุดรบกวนการหากินและการพักผ่อน สรงผลให้นกมีสุขภาพไม่แข็งแรง เดิบโตช้าและการผลิตไข่ลดลง (Roberts and Janovy, 2000) การติดเหาจำนวนมากนั้นมักพบในนกป่วยหรือองที่ได้รับบาดเจ็บนกเหล่านี้มักมีการใช้รักนลดลงทำให้การกำจัดเหาออกจากนกลดลงด้วย เหาจึงมีปริมาณเพิ่มมากขึ้นทำให้เหากัดทำลายขนมากขึ้นและเป็นการเข้าเติมปัญหาโรคเดิมอีกด้วย (Clayton et al., 2005; Samour, 2008) เหากัด *C. ovalis* ยังไม่เคยถูกรายงานว่าเป็นพาหะในการนำปรสิตในเลือดหรือเป็นไฮสต์กิงกลางของพยาธิ และเนื่องจากเป็นปรสิตภายนอกที่เข้ามาในประเทศไทยพร้อมกับนกอพยพที่เดินทางมาจากต่างทวีป ดังนั้นข้อมูลทางชีววิทยาสุขภาพนกรวมทั้งปรสิตในนกอีกออยทั้ง 4 ชนิดที่เข้ามาอาศัยอยู่ทั่วครัวในประเทศไทยนั้นควรที่จะต้องมีการศึกษาเพิ่มเติมกันต่อไป

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณคณะทำงานเพื่อการเฝ้าระวังป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของไข้หวัดนก สำนักอนุรักษ์สัตว์ป่า กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช รวมทั้งภาควิชาปรสิตวิทยา คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เอกสารอ้างอิง

- Butler, W.F. and G.S. Pfaffenberger. 1981. Notes on parasites of the Long-billed Curlew, *Numenius americanus*, from eastern New Mexico. J. Wildl. Dis. 17(4): 537-538.
- Clay, T. and G.H.E. Hopkins. 1951. The early literature on Mallophaga (part II), p. 1-37. In Bulletin of the British museum (natural history), Entomology. London.
- Clayton D.H., B.R. Moyer, S.E. Bush, T.G. Jones, D.W. Gardiner, B.B. Rhodes and F. Goller. 2005. Adaptive significance of avian beak morphology for ectoparasite control. Proc. R. Soc. B. 272: 811-817.
- Lekagul, B. and P.D. Round. 1991. Curlews, p. 120-122. In A guide to the birds of Thailand. Saha Karn Bhaet Co., Ltd., Bangkok.
- Palma, R.L. and J.-K. Jensen. 2005. Lice (Insecta: Phthiraptera) and their host associations in the Faroe Islands. Steenstrupia. 29(1): 49-73.
- Roberts, L.S. and J. Jr. Janovy. 2000. Mallophaga and Anoplura, the lice, p. 539-549. In G.D. Schmidt & L.S. Roberts' Foundations of Parasitology. 6th ed., The McGraw-Hill Companies, Inc., Boston.
- Samour J. 2008. Infectious diseases, p. 309-392. In Avian Medicine. 2nd ed., Mosby, Spain.